

пристѣпимъ да кажемъ, че на този клонъ отъ Славенскыѣ племена е была запазена чeстътa и славата за началото на литературенъ животъ, както и за распространеніето на христіанството между всикыѣ отрасли на Славенското племе. И това е былъ старо-Българскыйтъ языкъ (былъ той языкътъ на Кубрата и на Аспаруха, понеже той е былъ языкътъ на Бориса и на двора му) на който е было опрѣдѣлено да стане черковно молебень языкъ за всичкы онѣзи Славены, които Папската завистъ и духовныѣ интригы не можихъ да отвържатъ отъ да ся придржатъ и да запазятъ Богомъ данното право, по което всякой народъ да хвали и благодари Бога на свойтъ си материнскый языкъ.

На тѣхъ тоже принадлежи това; което ако и да ся земали нѣкои за укоръ противу имъ, но ный можемъ смѣло дагы похвалимъ за него, като имъ отдаваме първѣтъ чeстъ за онова постоянно съпротивленіе на свещенническѣтъ тираниѣ, духовный развратъ и притѣсненіе,